

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

КАРТ-ПОСТАЛА

Τό φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ
τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ
δρ. 4. Ἡ αὐθάριστος Ὑπερτίμηση
των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων
παγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν δέθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις
νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ἀνίκατε μάχαν

μὴν τὸ ξεχάσαν;
Αθ. Σταθόπουλον (καθηγητήν), Μύτικα. Μᾶς γράφετε στὴν επιστολὴν σας:

«Παρακαλοῦμεν γὰ δῆμοις εινθῆ
ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον Συμβολικὴ Γέφυρα Μελέτη Μου, χάριν τοῦ ἐφ'
οὐ ἔδοεις οὐδὲντες Εδάφους».

ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψιν των τοιούτων τι, νά μας τὸ ἄναφέρουν ἀμέσως.
~~~~~
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀγανούστων μας ἀποτελλομένη συνεγγασία καὶ μὴ συνδενομένη ὑπὸ δικαιώματος κοίτεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὅπ' ὅμιν.

Πολλοί ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας και νὰ ἔγγαροφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολέννονται εἰς τὴν ἐκδόσιν ἐπιταγῶν. Γάρ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληρωφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτυπον τὴν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ., εἰς γραμματίσσημα ἡ κινητὰ χαρτόσημα οἰσασθήποτε τιμῆς

Διός Π. Σ πράσινο, Πειραιά. Δέν μπορούμε νό μάς δρίσουμε χρείς την έκτασι των δημιγμάτων που θα γρψεται. "Όπως πολύ φρόνιμα λέτε το γρόπια μας, ή έκτασις ένων δημιγμάτων είναι ζήτημα θέματος. Γράψτε λοιπόν έλευθερα και βλέποντας τι θα γίνεται. Το ποιήμα σας με τον τίτλο Ματιας, όχι απόλυτας καλό. Του λείπει η ανώτερη ποιητική τονιού. Τα φέρα της ποίησης σας. Μάς έννοείτε;... Γάκην Σάκην Η Δημοσιεύουμεν εύχαριστος έξις της ομιλητηριακής πληροφορίες που μάς εστείλατε για τον ποιητη της Μάνης Νικήταν:

Ἐξιώτιμε κύριε Διευθυντά. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἴστρόημα τοῦ ἀγαπητοῦ «Μπουκέτου» ὡς Μάρη κατὰ τὸν 18ον αἰώνα¹ και εἰδικώς εἰς τὸν ποιητή τοῦ στιχουργήματος Νικήταν Νιφάρων, ἐχοντας προσθέτου — ἀ μοδ ἐπιτρέπεται βέβαια — τὰ ἔξης:

"Οτι, καθώς αναφέρεται ο Κ. Σάβας στις *Βιογραφίες* του, ο Νικητας Νηφάκης (ετοι τὸν θέλει) ήταν πρόσωπο Μαυράνης γεννηθείς εν Μηλεά τῆς Λακωνίας. Δὲν αναφέρεται δημοσίως ποτέ απέθανε. Φαίνεται ωστόσο ότι δι Νικητᾶς ήταν από τοὺς δευτερογενεῖς πατριώτες, γιατὶ ἔλασε ἐνεργὸν μέρος στὴν ἐπανάστασι τοῦ 1769 μετά τὴν καταστολὴ τῆς οποίας συνελήφθη ἀπό Τουρκαλέσσουν.

ἀπό τοὺς ὅποιους καὶ ὑπέστη τὰ πανδείγμα.
"Στερεά, δραστεύεσθαι, ἐπήγε στὸ Βουκονέστι, ὅπου καὶ ἐφοίησε στὴν ἔκει Ἀκαδημίᾳ. Ἀργότερος ἐπέστρεψε πάλι στὴν πατρίδα του, ἀλλ ἔκει ὑπέστη τὰ χείσοντα ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν τουν. Γιατί;... "Αγνωστον. Πιθανὸν ἀπὸ ἀντιζηγλία, ἀλλ ἵωσα καὶ διότι θέλησε νὰ ἐφαρμόσει δῆλον ιευθεριάδοντας ίδεες, ὡς πρότια της κοινά, τις ὅποιες θὰ είχε φέρει ἀπὸ τὸ Βουκονέστι. Πιθανὸν...

Γάρ τὴν συγγραφή τοῦ στιχουνδρμάτος συμφωνεῖ ὡς πόδες τὸ ἐτοῦς, διαφωνεῖ δὲ μόνος στὸν τίτλο, τὸν ὅποιον θέλει «Δακωνικὴ Χωρογραφία». Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι τὸ ποίημα τοῦ Νικήτα ἔζεσθαι ὑπὸ τοῦ Μάουσερ τὸ πρώτον, καὶ κατόπιν, τῷ 1853, ἐν Ἀθηναϊκῇ μετὰ πολλῶν σημειωσεων ὑπὸ ἀγρύπτου. Πάντως ὁ Κ. Σάβας δεῖ ἀναφέρει τις πηγές, ἀπὸ τις οποιες ἐπῆγε καὶ ἔγραψε τὴν μιογραφίαν τοῦ ἄνδρος. Ὁ δὲ Γεώργιος Ζαΐσας, σύνχρονος τοῦ Νικήτα Μημάρτου (1744—1810), εἰς τὸ σύγχρονα τοῦ *Νέα Ελλάς* δὲν τὸ μημονεύει διάλογον. Ταῦτα διὰ νὰ γνωρίσωμεν καλλιέργειον τὸν ἄνδρα·

μηγαννένει οικού. Τον πάτερ της έπειτα από την έχουμε. Έπισης έχει δημοπρατηθεί στην Βουλή η πρόταση για την απόσπαση της Κάποιας ιστορίας της Μαντινείας από την Ελλάδα. Σε ό,τι λογκάλανθρι, "Οπως τα παιδιά μας δεν έχουν τίτλο, οι στιχοί τας δεν έχουν κανονικό τίτλο", θα πάρει την πρώτη θέση στην προηγουμένη φάση της διαδικασίας.

*Γράμματα τέσσερα
ως χθὲς δὲν τοῦτο εργα
τὸ τι θὰ ποῦν,
ἄν και ἐσήμερα
μαρτυροῦν*

*Σκωτώθη ἀκονσα
γιατ' ἀγαποῦσε
ὅ ἔρως ἐμαθα
κυριαρχοῦσε*

*καὶ ὅμις τόμιζε
πῶς ἡταν ψέμα
ἀπὸ ἔρωτα τάχα
νὰ χύνετ' αἷμα
Δὲν εἶνε ψέμα.
Τῶν σοφῶν τὰ λόγια
γονιοὺς ἐκράζαν·
τὰ πτῦσις ἐκράζει*

